

İÇİ BOŞ ÇEVİZ KAVGAYA GEREK VAR MI?

Dünya fani, ömür kısa yol uzun. Fakat insanoğlu buna inanıyor ama nedense kendi başına böyle bir şeyin geleceğine ihtimal vermiyor. Anası- babası gidiyor, arkadaşı gidiyor, komşusu gidiyor. Bütün bunların gittiği yere kendisinin gideceğine ve kendimizin gideceğimize ihtimal vermiyoruz. Sadece dört elle değil, dört ayakla bağlanıyoruz bu dünyaya. Burada açıkça şunu da itiraf edelim; o zaman da dört ayaklılardan farkımız kalmıyor. Çünkü onlar da ölümü düşünmüyorlar.

Hâlbuki insan ömrü yıl itibariyle ne kadar uzun olursa olsun, ömür uzadıkça ikinci güneşine benziyor. İkinci güneşinin de gölgesi uzayıp, sararak çabucak batıyor. Sönen, gölgelenen dünya, hüznümüze hüznü katıyor

Kral baş düşmanını idama mahkûm edince mahkûmun yüzü sararır. Çünkü ölüm karşısında korkmayan ve korkmayacak insan yoktur. Kral soruyor: “ Ne o korktun mu, neden yüzün sarardı?” deyince, cevap: İkinci güneşi de sarararak batıyor.” der.

Unutmayalım, dünya, kendi yüzüne gülenlere sahte malları (malı, mülkü makam, şan, şöret ve köşkleri) gerçek diye satıyor. Dünyada sahip olduğumuz hiçbir şey bizim değildir. Bize verilen bir oyuncaktır. Tıpkı çocuğun elindeki plastik oyuncaklar gibi. Nitekim Rabbimiz Hadid 20 de:

“Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir gösteriş, aranızda bir övünme, mal ve evlâtta birçokluk ve yarışından ibarettir. Tıpkı bir yağmur gibi ki bitirdikleri, çiftçileri imrendirir, sonra kurumaya yüz tutar, bir de bakarsın ki sararmıştır, ardından da çerçöp haline gelmiştir. Ahrette ise ya çetin bir azap yahut Allah’ın bağışlaması ve hoşnutluğu vardır. Dünya hayatı sadece aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir.”

Bahçesinde envai çeşit meyve ağaçları yetiştiren bahçıvan hasta olup ölüm yatağına düşünce, ahir ömründe ölüm iyiliği anında eline aldığı bir değnekle bahçesine girer. Ömrü boyunca sulayıp, budadığı gözü gibi baktığı ağaçlara değnekle vurmaya başlamış. Ben sizin için ömrümü verdim, yetiştirdim. Neden siz de benimle gelmiyorsunuz?” diye.

Heyhat dünyada bizim diye dört elle değil, dört ayakla sarıldığımız şeyler bizim değildir. Eskiler sahip oldukları mal, mülk, evlat için **“Senin mi ?”** diye sorulduğunda: **“ Hayır emanet”** derlerdi.

Ecelin borusu ötüncüye sahip olduğumuz her şey, hiçbir şeydir. Başında gözyaşı dökken eşiniz, çocuklarınız bile. Rabbimiz Mü’minün -101 de: **“Sur’a üfürüldüğünde o gün aralarında akrabalık bağı kalmaz. Birbirlerinin halini sormazlar. (Herkes kendi derdine düşer) Abese- 34/42 : “ Kişi kardeşinden kaçacak. Annesinden, babasından, eşinden ve**

oğullarından kaçacak. O gün onlardan her kişiye yeterli bir işi (derdi) vardır. O gün nice yüzler vardır ki pırıl pırıldır. Gülmekte ve sevinmektedir. O gün nice yüzler de vardır ki üzerinde toz vardır. Onları karanlık kaplayıverir. İşten onlar kâfirlerin, fecirlerin ta kendileridir.”

Yazımı uzatmadan ve siz okurlarımı sıkmadan tarihi iki olayla bitireyim. Bir gün Nüşirvan'ın vezirlerinden biri, Nüşirvan'ın sevineceği bir müjdeyi vermek üzere koşarak saraya geldi. Ve Nüşirvan'ın çok sevineceği müjdeyi verdi. “ Efendim Yüce Allah filen düşmanımı dünyadan kaldırdı.” Müjde karşısında sevinmeyen Nüşirvan:” Beni bırakacağını duydun mu? Hiç ölüme sevinir mi? Düşmanın bile olsa ölüme sevinilmez. Çünkü ölüm, seni de beni de bu dünyada unutacak değildir.”

Devrin padişahı bir suçluyu müebbet hapse mahkûm etmiş. Bunu duyan adamcağız büyük bir şaşkınlık içinde sormaktan kendini alamamış.: “ **Bre hünkarım! Muvakkat dünyada müebbet hapis olur mu?**

İki çocuk yolda buldukları bir cevizi paylaşmakta anlaşılamazlar. Tartışmalarına şahit olan bir eren, çocukların elinden cevizi alarak kırıp paylaştırmak ister. Cevizi kırdığında cevizin içi çürük çıkar. Eren çocuklara der ki : “ **Evlatlarım içi boş ceviz için kavga edip birbirinizi kırmaya ne gerek var?”**

İçi boş ceviz için iki elle değil, dört elle, dört ayakla çalışıyoruz, birbirimizin hakkına hukukuna tecavüz edip elini yüzünü tırmalıyor, kalbini kırıyoruz da, dolu olan ebedi alemi hiç gündemimize almıyoruz. www.kadirkeskin.netNot:

Not: 14 Ekim Pazartesi günü Konak Şehit Ömer Halis Proje Kız İmam- Hatip Lisesi'ndeki seminerimi onurlandıran İzmir İl Milli Eğitim Müdür Yard. Sayın M. Tahir BÜTÜN beyefendi ile Şube Müdürü Sayın Yusuf YILMAZ beyefendiye teşekkürlerimi sunarım.